Krimināprocess Nr.11095064613

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 10.martā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja E.Leitāne,
piedaloties prokurorei I.Savčenko,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā **/pers. B/**, personas kods /personas kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. B/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, ja tā saistīta ar vardarbību (laupīšanu), personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās šādos apstākļos:

2012.gada 7.maijā ap plkst.14.00, pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, pie ēkas /adrese/, /pers. B/ personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās ar personu, pret kuru krimināprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā (turpmāk – Persona), nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas nolaupīšanu no aizmugures piegāja pie /pers. C/ un ar dūri vienu reizi iesita pa galvu pakauša rajonā, no kā /pers. C/ nokrita uz asfalta. Tādā veidā /pers. C/ tika nodarīti miesas bojājumi – galvas situms, sejas sasitums ar nobrāzumiem, kas pēc sava rakstura ir pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas nodarījumiem. Pēc kā Persona norāva no /pers. C/ kakla zelta ķēdīti ar kulonu LVL 1200 jeb EUR 1707,45 vērtībā un /pers. B/, pārmeklējot apģērbu, nolaupīja mobilo tālruni NOKIA C5 LVL 100 jeb EUR 142,29 vērtībā un mobilo telefonu NOKIA LVL 25 jeb EUR 35,57 vērtībā. Pēc kā /pers. B/ un Persona no notikuma vietas aizgāja, nolaupītās mantas pārdeva un iegūto naudu sadalīja savā starpā.

Tādējādi /pers.B/personu grupā pēc iepriekšējās vienošanas kopā ar personu, pret kuru krimināprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, pielietojot vardarbību pret /pers. C/, nolaupīja viņam piederošo kustamo mantu LVL 1325 jeb EUR1885,31 vērtībā.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, kā arī norādīja, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Procesā iesaistītās personas uzturēja apsūdzētā /pers. B/ lūgumu neveikt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas, saskaņā ar Krimināllikuma 499.pantu nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības kvalificētas pareizi, un viņa vaina ir pierādīta pilnībā, līdz ar to /pers. B/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms par Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Atbilstoši 527.panta trešās daļas noteikumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā smags noziegums (Krimināllikuma redakcijā, kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī).

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošos datus, noskaidrots: neprecējies, apgādībā esošu personu nav, ar 9 klašu izglītību, nestrādājošs, deklarētās dzīves vietas nav, faktiskās dzīvesvietas adrese /adrese A/, agrāk sodīts deviņas reizes, pēdējo reizi ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.aprīļa spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, ar policijas kontroli uz 1 gadu, 2014.gada 24.maijā atbrīvots pēc soda izciešanas, sods nav izciests, sodāmība nav dzēsta.

2013.gada 1.aprīlī stājies spēkā 2012.gada 13.decembra likums „Grozījumi Krimināllikumā". Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.aprīlim, bija paredzēts, ka par Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no trim līdz divpadsmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem. Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcija pašreiz spēkā esošajā redakcijā noteic, ka par Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz astoņiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas un ar probācijas uzraudzību uz laiku

līdz trim gadiem.

Atbilstoši Krimināllikuma 5.panta otrās daļas noteikumiem likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās [..]. 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 4.punktā noteikts, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas. Savukārt Krimināllikuma Pārejas noteikumu 6.punktā ir noteikts, ka, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

No minētajām likumu normām tiesa secina, ka Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā sankcija ir labvēlīgāka personai, jo tajā norādītais brīvības atņemšanas apmērs, kuru var piemērot, ir zemāks nekā līdz 2013.gada 1.aprīlim spēkā esošajā Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcijā.

Ņemot vērā minēto, nosakot sodu apsūdzētajam, tiesai jāņem vērā šobrīd spēkā esošajā Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcijā paredzētā minimālā brīvības atņemšanas soda robeža.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst to, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Turklāt, nosakot /pers. B/ sodu, tiesa ņem vērā apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis savas Krimināllikuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaužas vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču minētais apstāklis nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē.

Nosakot /pers.B/soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam ir atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, lietā nav ziņu, ka apsūdzētajam būtu konstatēti tādi veselības traucējumi, kas liegtu viņam izciest sodu brīvības atņemšanas iestādē, tādēļ /pers. B/ brīvības atņemšanas sods ir nosakāms, pietuvinot to panta sankcijas minimālajam apmēram.

Saskaņā ar Krimināllikuma 49.panta trešās daļas noteikumiem, ka šā panta pirmā un otrā daļa nav piemērojama, ja tiesa ir atzinusi, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts atbildību pastiprinošos apstākļos, kā arī Krimināllikuma 55.panta vienpadsmitās daļas noteikumiem, ka nosacīta notiesāšana nav nosakāma personai par tīša nozieguma izdarīšanu, ja persona agrāk bijusi notiesāta ar brīvības atņemšanu un sodāmība par to nav noņemta vai dzēsta likumā noteiktajā kārtībā, /pers. B/ nav nosakāms vieglāks sods nekā likumā paredzētais un nav piemērojama nosacīta notiesāšana, jo apsūdzētais noziedzīgu nodarījumu izdarījis, pastāvot atbildību pastiprinošam apstāklim, izdarītais noziedzīgais nodarījums ir tīšs noziegums, kas saistīts ar vardarbību, /pers. B/ ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.aprīļa spriedumu notiesāts ar brīvības atņemšanu un sodāmība par to nav noņemta vai dzēsta likumā noteiktajā kārtībā.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētajam kriminālprocesā nav konstatēta manta, kas būtu konfiscējama, tiesa atzīst, ka nav lietderīgi un pamatoti piemērot papildsodu – mantas konfiskācija.

Vienlaikus /pers. B/ piemērojams Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcijā paredzētais obligātais papildsods – policijas kontrole, jo saskaņā ar Krimināllikuma Pārejas noteikumu 12.punktu papildsodu – policijas kontroli – turpina piemērot personām, kuras līdz 2011.gada 30.septembrim izdarījušas šā likuma 159., 160., 164., 165. un 166.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, un personām, kuras līdz 2014.gada 31.decembrim izdarījušas citu šā likuma sevišķās daļas pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Ņemot vērā apsūdzētā personību, izdarītā nodarījuma raksturu, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, tiesa atzīst, ka policijas kontrole nosakāma zemāk par sankcijā paredzēto maksimālo termiņu. Turklāt policijas kontrole piemērojama, lai pēc pamatsoda izciešanas un atbrīvošanās no brīvības atņemšanas soda izciešanas nodrošinātu apsūdzētā uzvedības kontroli, tādējādi atturot apsūdzēto no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Krimināllikuma 50.panta piektā daļa paredz, ka tiesa nosaka sodu, ja pēc sprieduma taisīšanas konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma taisīšanas pirmajā lietā.

No lietas materiālos esošā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.aprīļa sprieduma redzams, ka /pers. B/ sodīts pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz 1 gadu. Soda izciešanas laiks skaitīts no 2014.gada 3.aprīļa, saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu /pers. B/ soda izciešanas laikā ieskaitīts iepriekšējais apcietinājums no 2012.gada 13.jūnija līdz 2012.gada 15.jūnijam un no 2014.gada 27.janvāra līdz 2014.gada 3.aprīlim. Spriedums stājies spēkā 2014.gada 17.maijā.

Ievērojot minēto, galīgais sods apsūdzētajam ir nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas prasībām, piemērojot sodu pilnīgas saskaitīšanas principu.

Papildus Krimināllikuma 50.panta piektā daļa paredz, ka, nosakot galīgo sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, soda laikā ieskaita sodu, kas pilnīgi vai daļēji izciests pēc pirmā sprieduma.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.pantu apsūdzētajam /pers. B/ pamatsoda termiņā ieskaitāms apcietinājumā

pavadītais laiks un izciestais sods pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.aprīļa sprieduma no 2012.gada 13.jūnija līdz 2012.gada 15.jūnijam un no 2014.gada 27.janvāra līdz 2014.gada 24.maijam, kā arī papildsoda – policijas kontrole – izciešanas laikā ieskaitāms izciestais papildsods pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.aprīļa sprieduma no 2014.gada 24.maija līdz 2015.gada 10.martam.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores /datums/lēmumu /pers. B/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – un papildus drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana (lietas 157., 158., 162., 215.lapa).

Kriminālprocesa likuma 241.panta trešā daļa noteic, ka tiesa, taisot spriedumu, var piemērot drošības līdzekli apsūdzētajam, ja ir pamats uzskatīt, ka viņš izvairīsies no sprieduma izpildes. Lai nodrošinātu sprieduma izpildi un nepieļautu iespēju izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus /pers. B/ ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores /datums/lēmumu piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – un papildus drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana – grozāms uz apcietinājumu, apcietinot /pers. B/ tiesas sēžu zālē pēc sprieduma pasludināšanas.

Pirmstiesas kriminālprocesā par cietušo atzīts /pers. C/ (lietas 13.lapa), kurš par nodarīto mantisko zaudējumu pieteicis kaitējuma kompensāciju EUR 1 885,31 apmērā (lietas 14., 15.-17., 22., 26., 28., 178.-179., 218.lapa).

Apsūdzētais /pers. B/ tiesas sēdē cietušā /pers. C/ pieteikto kaitējuma kompensāciju atzina par pilnībā pamatotu.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350.panta otrās daļas noteikumiem kompensācija ir kriminālprocesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Civillikuma 1779.pants noteic, ka katra pienākums ir atlīdzināt tos zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Tiesa kompensācijas apmēru nosaka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.panta nosacījumiem, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru, kas novērtēts cenās, kas izmantotas apsūdzības apjoma noteikšanai, un faktu, ka apsūdzētais /pers. B/ labprātīgi piekritis cietušā /pers. C/ noteiktajam kompensācijas apmēram. Tā kā apsūdzētā /pers. B/ vaina ir pierādīta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kura rezultātā cietušajam /pers. C/ ir nodarīts mantiskais zaudējums pieteiktās kompensācijas apmērā, tiesa uzskata, ka cietušā kaitējuma kompensācijas pieteikums ir apmierināms pilnībā.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512. un 520.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un, piemērojot Krimināllikuma Pārejas noteikumu 12.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piespriesto sodu pilnīgi saskaitot ar sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.aprīļaspriedumu, galīgo sodu /pers. B/ noteikt brīvības atņemšanu uz 10 (desmit) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Soda izciešanas termiņu skaitīt no 2015.gada 10.marta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu /pers. B/ pamatsoda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku un izciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.aprīļasprieduma no 2012.gada 13.jūnija līdz 2012.gada 15.jūnijam un no 2014.gada 27.janvāra līdz 2014.gada 24.maijam, kā arī papildsoda – policijas kontrole – izciešanas laikā ieskaitīt izciesto papildsodu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.aprīļasprieduma no 2014.gada 24.maija līdz 2015.gada 10.martam.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – un papildus drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana – grozīt uz apcietinājumu, apcietinot /pers. B/ tiesas sēžu zālē pēc sprieduma pasludināšanas.

Noteikt cietušajam /pers. C/, personas kods /personas kods C/, kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 1 885,31 *euro* (viens tūkstotis astoņi simti astoņdesmit pieci *euro*, 31 centi) apmērā.

Piedzīt tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju 1 885,31 *euro* (viens tūkstotis astoņi simti astoņdesmit pieci *euro*, 31 centi) apmērā no /pers. B/ par labu /pers. C/, personas kods /personas kods C/.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams 2015.gada 10.aprīlī.

Tiesnese E. Leitāne